

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2016 r. w Gliwicach

sprawy W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 19 maja 2016 r. **nr** (...) - (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grażyna Łazowska

VIII U 1285/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 maja 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił ubezpieczonemu W. G. ponownego przeliczenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2016.887 - dalej ustawa FUS).

W odwołaniu z dnia 20 czerwca 2016r. ubezpieczony wskazał, iż decyzja taka jest dla niego krzywdząca, gdyż w związku z ustawą z dnia 5 marca 2015r. nowelizującą art. 15 ustawy o FUS (Dz. U. z 2015, poz. 552), a także biorąc pod uwagę obliczony w decyzji przyznającej mu emeryturę górniczą wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia możliwe jest przeliczenie świadczenia dla niego znacznie korzystniejsze. Jednocześnie wniósł o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, do którego dołączył druki Rp-7 z zarobkami z okresu pracy w KWK (...) (lata 1999-2005).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując jak w decyzji odmownej. W uzasadnieniu organ wskazał, iż odwołujący nie spełnia wymogów art. 110a uzasadniających ponowne przeliczenie świadczenia emerytalnego, nie wskazał bowiem podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającej w całości lub części po przyznaniu świadczenia.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony w latach 1981-2005 był zatrudniony w KWK (...) jako robotnik niewykwalifikowany pod ziemią, górnik pod ziemią oraz sztygar zmianowy.

Z dniem 25 października 2005r. nabył prawo do emerytury górniczej, której podstawę ustalono w oparciu o przeciętne miesięczne wynagrodzenie z lat 1985-1994. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 337,30% oraz po myśli obowiązujących przepisów został ograniczony do 250%. Świadczenie zostało częściowo zawieszono z uwagi na kontynuowanie pracy pod ziemią.

Po zakończeniu pracy w KWK (...) w dniu 14 października 2005r. odwołujący pracował następnie w okresie od 9 listopada 2005r. do 30 kwietnia 2015r. jako sztygar górniczy pod ziemią w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) Sp. z o.o. w J.. Jak wynika ze świadectwa pracy z dnia 30 kwietnia 2015r., odwołujący z tytułu wykonywania ww. pracy był objęty ubezpieczeniem społecznym i zdrowotnym w Republice Czeskiej. Decyzją czeskiej instytucji ubezpieczeniowej z dnia 21 kwietnia 2015r. z dniem 2 sierpnia 2013r. przyznano ubezpieczonemu czeską emeryturę.

W dniu 11 kwietnia 2016r. odwołujący wniósł o przeliczenie świadczenia na podstawie art.110a ustawy o FUS, dołączając zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z lat 1999-2005.

W konsekwencji organ rentowy skarżoną decyzją odmówił ubezpieczonemu przeliczenia świadczenia. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, iż ubezpieczony nie spełnia warunków do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie ustawy z dnia 5 marca 2015r., ponieważ nie podlegał on ubezpieczeniu społecznemu emerytalnemu i rentowemu po przyznaniu emerytury (a to po dniu 15 października 2005r.), zatem brak podstaw do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia. Organ zaznaczył przy tym, iż poza sporem pozostawała kwestia posiadania przez odwołującego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wyższego niż 250%.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego i akta osobowe ubezpieczonego.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110a ust. 1 ustawy o FUS wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Po myśli art. 15 ustawy FUS podstawę wymiaru emerytury stanowi ustalona przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne w okresie:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę,
- 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury:

- oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;
- oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;

- oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury.

Poza sporem w niniejszym postępowaniu pozostawał fakt uzyskania przez odwołującego (...) wyższego niż 250% w okresie 10 najkorzystniejszych dla niego lat kalendarzowych poprzedzających wnioski o przeliczenie emerytury.

Podnieść jednak należy, iż warunkiem ponownego przeliczenia emerytury w oparciu o art. 110a ustawy FUS jest wskazanie podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego.

Bezspornie ubezpieczony nie wskazał podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego, która przypadłaby w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, gdyż – jak ustalono w sprawie – w okresie pracy dla spółki z o.o. (...) odwołujący pracował na terenie Republiki Czeskiej i w związku z tym był objęty czeskim ubezpieczeniem społecznym i zdrowotnym.

Słusznie zatem w odpowiedzi na odwołanie argumentuje ZUS, iż okres ubezpieczenia skarżącego z tytułu pracy na terenie republiki czeskiej nie może być w tym przypadku brany pod uwagę. Obowiązujące przepisy emerytalno-rentowe cytowane powyżej do obliczenia procentowego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia uwzględniają jedynie zarobki stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz na ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że w niniejszej sprawie brak podstaw do ponownego przeliczenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy o FUS, zaś zaskarżona decyzja w dniu jej wydania była prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał odwołanie za bezzasadne i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(-) SSO Grażyna Łazowska